

תת"ע 5657/07 - אמיר אסף דין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5657-07 מדינת ישראל נ' דין
תיק חיזוני: 26110420788

בפני כבוד השופט דן סעדון
ה המבקש אמיר אסף דין
נגד מדינת ישראל
המשיבת

החלטה

לפני בקשה לפסיקת הוצאות הנאשם בהתאם לסעיף 80 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

1. לבקשתו נרשמה הودעת תלות קנס שענינה חניה ליד תמרור 437 המסמן מקום חניה לרכב נכה, בניגוד לתקנה 72 (א) (16) לתקנות התעבורה.

2. בדיעו ההקראה הראשונית התייצב הנאשם והציג בפני עלי כך שבתמרור קבועים שעשוות בהן אסורה החניה ואילו על פי האמור בדוח שנרשם לו חנה הנאשם בשעות בהן החניה אינה אסורה, היינו מותרת לו. לנוכח דבריו אלה של המבקש ביקש ב"כ המשיבה לקבוע את התקיק לזמן תביעה וכך היה. בדיעו שלآخر מכון הودיעה המשיבה כי היא חוזרת בה מאישום בהסכמה המשיב והאישום בוטל.

3. כתען המבקש כי ראוי להורות על פסיקת פיצוי הולם לנוכח הפסד כספי שנגרם לו הCollider הוצאות נסיעה, ביטול יום עבודה, אש"ל, אובדן שעות עבודה "נוספות" בסכום כולל המוערך על ידו ב- 1520 ₪.

4. המשיבה מתנגדת לבקשתו. לטענתה, כתוב האישום בוטל בהסכמה הצדדים וזאת "לא צו להוצאות" על פי האמור בהחלטה.

דין והכרעה

5. לאחר שנתיי דעת לייעוני הצדדים החלטתי לקבל את הבקשת ולפסק לטובת המבקש פיצוי בסך 1000 ₪.
אליה טעמי:

6. סעיף 80 לחוק העונשין מאפשר לנאים שזכה בדיון או לנאים שלגביו סוכם על חזרה מאיושם בהסכם על פי סעיף 94 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי - שדין לצורך העניין דין זכי - לעתור לשלום הוצאות מאוצר המדינה. במקרה זה, הסכמת הצדדים כפי שהוצגה בבית המשפט חלה רק לעניין החזרה מן האישום. הצדדים לא סיכמו ביניהם דבר לעניין זכותו של המבקש לעתור לשלום הוצאות ואני סבור כי ראוי ונכון להגביל זכות המבקש לעתור להוצאות שלא בהסכםתו ומשעה שאין טעם מבורר בדיון לעשות כן.

7. ולגופו של עניין: במקרה זה הודיעה המתבעה כי היא חוזרת בה מן האישום בהסכם הנאים כך שחלה על עניינו הוראת סעיף 94 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי וממילא נכנס מקרה זה לגדר המקרים עליהם חלה ההוראה בסעיף 80 לחוק העונשין.

8. סעיף 80 לחוק העונשין קובע כי נאים כאמור יהיה זכאי לפיצוי אם ראה בית המשפט "שלא היה יסוד לאשמה" או שראה כי קיימות "נסיבות אחרות המצדיקות זאת". במקרה זה אני סבור כי מלכתחילה לא היה "יסוד לאשמה" שכן על פי דבריו המבקש בבית המשפט בדיון הראשון בתיק המבקש החנה את רכבו בשעות בהן לא נאסרה החניה על פי בתמורה. השוטר שרשם את הדוח היה יכול על פי התבוננות בתמורה להבין כי בשעת רישום הדוח הייתה החניה מותרת לבקשתו ולהימנע מרישום הדוח וכך הייתה נחsett מתוך הטרחה המיותרת הכרוכה בטיפול בביטול הودעת תשלום הקנס. משכך, אני קובע כי קמה לבקשת עיליה בדיון לפסיקת הוצאות.

9. המבקש פירט רשות הוצאות שהוציא לצורך ניהול ההליך בעניינו המסתכם בסך 1520 ₪. לאחר שעינתי באסמכתאות להוצאות אלה, אני מחייב לפסוק לבקשת הוצאות בסך גלובלי של 1000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בת"א תוך 45 יום

ניתנה היום, י"ד בטבת תשע"ז, 12 ינואר 2017, בהuder
הצדדים.